

**การเปรียบเทียบความสามารถในการคิดแก้ปัญหาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
เรื่อง เพศศึกษา กลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 2 ที่เรียนด้วยวิธีการสอนด้วยกรณีตัวอย่างและวิธีการสอนตามปกติ***

**Comparison of Problem – Solving Thinking Ability and Sex
Education Achievment on Learning Area of Health and Physical
Education of Mattayomsuksa II Student Through Case Studies
Method and Convention Approach**

จักรกฤษณ์ ขวนฤทัย
ดร.มณฑิยา ชมดอกไม้***
ดร.นพมณี เชื้อวัชรินทร์******

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการคิดแก้ปัญหาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องเพศศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยวิธีการสอนด้วยกรณีตัวอย่างและวิธีการสอนตามปกติ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนชลบุรีราชดาภิเษก อำเภอลำลูกเกด จังหวัดจันทบุรี จำนวน 2 ห้องเรียนได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษาเรื่องเพศศึกษา ด้วยวิธีการสอนด้วยกรณีตัวอย่าง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2, แผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษาเรื่องเพศศึกษา ด้วยวิธีการสอนตามปกติ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2, แบบวัดความสามารถในการคิดแก้ปัญหาเรื่องเพศศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2, แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษาเรื่องเพศศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการทดสอบค่าคะแนนที (*t-test*)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ความสามารถในการคิดแก้ปัญหาเรื่องเพศศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยวิธีการสอนด้วยกรณีตัวอย่างมีความสามารถในการคิดแก้ปัญหาเรื่องเพศศึกษาสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องเพศศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยวิธีการสอนด้วยกรณีตัวอย่างมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องเพศศึกษาสูงกว่า นักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนตามปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

*วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

**นิสิตหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

***อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ภาควิชาการจัดการเรียนรู้ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

****อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ภาควิชาการจัดการเรียนรู้ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

คำสำคัญ : ความสามารถในการคิดแก้ปัญหา/ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพศศึกษา/ วิธีการสอนด้วยกรณีตัวอย่าง/ วิธีการสอนตามปกติ

Abstract

The purpose of this research was to compare problem – solving thinking ability and sex education achievement on learning area of health and physical education of Mattayomsuksa II students through case studies method and conventional approach. The sample for this research consisted of 2 classrooms of Mattayomsuksa II students of Khlungratchadapisake school, Chanta Buri Province. The sample was selected by simple random sampling. The research instruments were the lesson plans of sex education through case studies method, lesson plans sex education through conventional approach method, the problem – solving thinking ability test, the sex education achievement test. The data were statistically analyzed by using mean, standard deviation and t-test.

The research finding were as follows:

1. The problem – solving thinking ability of the Mattayomsuksa II students using the case studies method was significantly higher than using the convention approach at the .01 level.

2. The sex education achievement on learning area of Health and Physical education of Mattayomsuksa II students using the case studies method was significantly higher than using the convention approach at the .01 level.

Keywords: Problem-Solving Thinking Ability/ Sex Education Sex Achievement/ Case Studies/ Conventional Approach

ความเป็นมาและความสำคัญ

สังคมไทยในยุคปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างมากมาย และการเปลี่ยนแปลงนั้นได้ส่งผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตของคนในสังคมให้ต่างไปจากเดิม โดยเฉพาะเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ จากข้อข้อของกรมอนามัยพบว่า วัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกที่อายุเฉลี่ย 16 ปี และมีแนวโน้มที่จะลดลงเรื่อย ๆ และจากการมีเพศสัมพันธ์ที่เร็วขึ้นทำให้เกิดปัญหาต่างๆตามากมาย เช่น การติดโรคทางเพศสัมพันธ์ การตั้งท้องก่อนวัยอันควร และการทำแท้ง เป็นต้น และส่วนหนึ่งที่เป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาเหล่านี้ คือวัยรุ่น ขาดความรู้ความเข้าใจ และทัศนคติที่ถูกต้องเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษาและยังไม่สามารถสื่อสารปัญหาเรื่องเพศกับผู้ปกครองหรือครูเพราะละอายใจที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสม (สุภาชัย สาระจรัส,

2552) จึงควรมีการสร้างให้วัยรุ่นมีความรู้ ความเข้าใจ ที่ถูกต้องแก่วัยรุ่นเพื่อลดปัญหาดังกล่าวในเด็กวัยรุ่น (สุวิมล ศรีพุทธดิถ, 2547)

ประเทศไทยได้ให้ความสำคัญของปัญหานี้ ได้มีการกำหนดเนื้อหาเรื่องเพศศึกษาลงไว้ใน หลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ในกลุ่มสาระ สุขศึกษาและพลศึกษา (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) แต่ ในการจัดการเรียนการสอนเพศศึกษานั้นพบว่า มีปัญหา บางประการ ดังงานวิจัยของ วินัย รอดไพร (2551) ที่ พบว่าแนวทางในการแก้ปัญหาส่วนใหญ่ยังคงเป็นการแก้ ปัญหาเกี่ยวกับพฤติกรรมเกี่ยวกับทางเพศของเด็กและ เยาวชนมากกว่าการแก้ปัญหาเรื่องการจัดการเรียนการ สอนเรื่องเพศศึกษา

จะเห็นได้ว่าวิธีการสอนเป็นส่วนหนึ่งที่จะช่วยแก้ไขปัญหานี้ในเรื่องการสอนเรื่องเพศศึกษาแต่ในปัจจุบันมีวิธีการสอนมากมาย ซึ่งทางผู้วิจัยมีความสนใจที่จะนำวิธีการสอนด้วยกรณีตัวอย่าง ที่เป็นวิธีการสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด โดยให้ผู้เรียนได้ศึกษาจากสถานการณ์สมมติหรือสถานการณ์จริง แล้วตอบประเด็นคำถามที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้นๆ และวิธีการสอนด้วยกรณีตัวอย่างนี้ยังส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดแก้ปัญหาช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกการเผชิญปัญหาที่เกิดขึ้นในสถานการณ์จริงและได้ฝึกแก้ปัญหาโดยไม่ต้องเสี่ยงกับผลที่จะเกิดขึ้น และยังช่วยให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในชั้นเรียนและมีปฏิสัมพันธ์กันระหว่างผู้เรียน (ทศนา เขมมณี, 2551)

มีนักวิชาการหลายท่านได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์จากวิธีการสอนด้วยกรณีตัวอย่างนี้ เช่น พระมหาบุญเชิด สุขแมน (2553) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่อวิชาพระพุทธศาสนา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีระดับความฉลาดทางอารมณ์ (EQ) ต่างกันที่ได้รับการจัดการเรียนแบบกรณีตัวอย่างและแบบธรรมสาส์นพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อวิชาพระพุทธศาสนาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีระดับความฉลาดทางอารมณ์ (EQ) ต่างกัน หลังการทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนแบบกรณีตัวอย่างและแบบธรรมสาส์นสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากเหตุผลที่ได้กล่าวมาข้างต้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาวิจัยเรื่องการเปรียบเทียบความสามารถในการคิดแก้ปัญหาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องเพศศึกษา กลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยวิธีการสอนด้วยกรณีตัวอย่างและวิธีการสอนตามปกติ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการคิดแก้ปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาเรื่องเพศศึกษา โดยวิธีการสอนด้วยกรณีตัวอย่างและวิธีการสอนตามปกติ
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาเรื่องเพศศึกษา โดยวิธีการสอนด้วยกรณีตัวอย่างและวิธีการสอนตามปกติ

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนขลุงรัชดาภิเษก ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 4 ห้องเรียน มีนักเรียนทั้งหมด 118 คน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วยนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนขลุงรัชดาภิเษก จังหวัดจันทบุรี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 2 ห้องเรียน ใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย แบ่งออกเป็น กลุ่มทดลอง 1 ห้องเรียน มีนักเรียน 27 คน และกลุ่มควบคุม 1 ห้องเรียน มีนักเรียน 26 คน
3. ตัวแปรที่ศึกษา
ตัวแปรต้น คือ
 1. การจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาเรื่อง เพศศึกษา โดยวิธีการสอนด้วยกรณีตัวอย่าง
 2. การจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาเรื่อง เพศศึกษา โดยวิธีการสอนตามปกติ โดยรูปแบบการสอนตามปกติหมายถึง กระบวนการจัดการเรียนการสอนเรื่อง เพศศึกษา ตามแนวทางการจัดการศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาของ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยมีขั้นตอนดังนี้

2.1 ขั้นนำสู่บทเรียน คือ ครูทบทวนความรู้เดิมที่นักเรียนเคยเรียนมาแล้ว กล่าวนำเข้าสู่บทเรียนที่ต้องการสอน

2.2 ขั้นดำเนินกิจกรรม ดำเนินกิจกรรมการสอนโดยใช้วิธีการบรรยายเนื้อหาและศึกษาใบความรู้

2.3 ขั้นสรุป ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามปัญหาข้อสงสัย และอธิบายเพิ่มเติมถึงสิ่งสำคัญที่นักเรียนควรทราบ

ตัวแปรตาม คือ 1) ความสามารถในการคิดแก้ปัญหา 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

รูปแบบการวิจัยครั้งนี้ คือ Nonrandomized Control Pretest-Posttest Design

กลุ่ม	สอบก่อนเรียน	ทดลอง	สอบหลังเรียน
E	T1	X1	T2
C	T3	X2	T4

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ เป็นเนื้อหาตามสาระที่ 2 มาตรฐาน พ 2.1 กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ประกอบด้วย 1) วัฒนธรรมและความเชื่อเกี่ยวกับเพศศึกษาในสังคมไทย 2) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อเจตคติเรื่องเพศ 3) ปัญหาและผลกระทบที่เกิดจากการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน 4) โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ 5) โรคเอดส์ 6) การตั้งครรภ์โดยไม่พึงประสงค์ 7) ความสำคัญของความเสมอภาคทางเพศ 8) การวางตัวต่อเพศตรงข้าม 9) ปัญหาทางเพศ 10) แนวทางการแก้ไขปัญหาทางเพศ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

1. แผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาเรื่อง เพศศึกษา โดยวิธีการสอนด้วยกรณีตัวอย่าง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 13 ชั่วโมง

2. แผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาเรื่อง เพศศึกษา โดยวิธีการสอนแบบปกติ จำนวน 13 ชั่วโมง

3. แบบวัดความสามารถในการแก้คิดปัญหาเรื่องเพศศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เป็นแบบอัตนัย จำนวน 4 ข้อมีลักษณะเป็นการวัดความสามารถของนักเรียนในการนำไปประยุกต์ใช้ในการแก้ปัญหาในสถานการณ์ใหม่ ตามขั้นตอนของเวียร์ซึ่งมี 4 ขั้นตอน โดยแบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดแก้ปัญหาครั้งนี้ผู้วิจัยสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดแก้ปัญหาโดยแบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ 1) ความสามารถในการกำหนดปัญหา 2) ความสามารถในการวิเคราะห์ปัญหา 3) ความสามารถในการเสนอวิธีการแก้ปัญหา 4) ความสามารถในการตรวจสอบผลลัพธ์

4. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาเรื่อง เพศศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เป็นแบบทดสอบแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ (Multiple Choice) 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ

วิธีการดำเนินการวิจัย

1. ผู้วิจัยได้ทำการสอบก่อนเรียนและดำเนินการสอนตาม แผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษาเรื่องเพศศึกษา ด้วยวิธีการสอนตามปกติและวิธีการสอนด้วยกรณีตัวอย่างที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยวิธีการสอนตามปกติได้ดำเนินการตามขั้นตอนสอนดังนี้ 1) ขั้นนำสู่บทเรียน คือ ครูทบทวนความรู้เดิมที่นักเรียนเคยเรียนมา

แล้ว กล่าวนำเข้าสู่บทเรียนที่ต้องการสอน 2) ขั้นตอนดำเนินการ กิจกรรม ดำเนินกิจกรรมการสอนโดยใช้วิธีการบรรยาย เนื้อหาและศึกษาใบความรู้ และ 3) ขั้นสรุป ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามปัญหาข้อสงสัย และอธิบายเพิ่มเติมวิธีการสอนด้วยกรณีตัวอย่างได้ดำเนินการสอนตามขั้นตอนดังนี้ 1) ขั้นเสนอกรณีตัวอย่าง คือ ครูนำเสนอกรณีตัวอย่างที่จะศึกษาเสนอต่อให้นักเรียนกำหนดขอบเขตของการศึกษา และแบ่งกลุ่มนักเรียนเป็นกลุ่มย่อย 2) ขั้นศึกษากรณีตัวอย่าง คือ นักเรียนร่วมกันวิเคราะห์และอภิปรายกรณีตัวอย่างเพื่อหาคำตอบตามที่ได้กำหนดขอบเขตไว้ 3) ขั้นสรุปผล คือ นักเรียนนำเสนอผลการศึกษาค้นคว้าตัวอย่างของกลุ่ม และร่วมกันหาข้อสรุปของชั้นเรียนที่มีต่อกรณีตัวอย่างที่กำหนด ครูช่วยเพิ่มเติมในส่วนที่ไม่ครบถ้วนตามที่กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ไว้ 4) ขั้นประเมินผล คือ การประเมินจากการตอบคำถามจากประเด็นคำถามที่เกี่ยวข้องกับกรณีตัวอย่างที่กำหนดให้ ถึงสิ่งสำคัญที่นักเรียนควรทราบ หลังจากดำเนินการสอนตามแผนการสอนเสร็จสิ้นได้ทำการทดสอบนักเรียนหลังเรียนด้วยแบบวัดความสามารถในการคิดแก้ปัญหา เรื่องเพศศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษาเรื่องเพศศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

2. ดำเนินการหาคุณภาพของเครื่องมือทั้งหมด ดังนี้

2.1 แผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษาเรื่องเพศศึกษา ด้วยวิธีการสอนด้วยกรณีตัวอย่าง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หาคุณภาพของเครื่องมือโดยผู้เชี่ยวชาญประเมินค่าความเหมาะสมมีค่า 4.33 – 5.00 และมีค่าดัชนีความสอดคล้อง 0.67 – 1.0

2.2 แผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษาเรื่องเพศศึกษา ด้วยวิธีการสอนตามปกติ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หาคุณภาพของ

เครื่องมือโดยผู้เชี่ยวชาญประเมินค่าความเหมาะสมมีค่า 4.33 – 5.00 และมีค่าดัชนีความสอดคล้อง 0.67 – 1.0

2.3 แบบวัดความสามารถในการคิดแก้ปัญหาเรื่องเพศศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เป็นข้อสอบแบบอัตนัย จำนวน 4 ข้อ หาคุณภาพของเครื่องมือโดยผู้เชี่ยวชาญประเมินค่าความเหมาะสมมีค่า 4.67 และมีค่าดัชนีความสอดคล้อง 1.0 ค่าอำนาจจำแนกมีค่า 0.20 – 0.38 และค่าความยากง่ายมีค่า 0.71 – 0.79

2.4 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษาเรื่องเพศศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เป็นข้อสอบแบบปรนัย ทั้งหมด 50 ข้อ เลือกให้เหลือ 40 ข้อ หาคุณภาพของเครื่องมือโดยผู้เชี่ยวชาญประเมินค่าความเหมาะสมมีค่า 4.00 – 5.00 และมีค่าดัชนีความสอดคล้อง 0.67 - 1.0 ค่าอำนาจจำแนกมีค่า 0.39 – 0.74 และค่าความยากง่ายมีค่า 0.56 – 0.93

3. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยทำการทดสอบก่อนเรียน (pretest) ด้วยแบบวัดความสามารถในการคิดแก้ปัญหาเรื่องเพศศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษาเรื่องเพศศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 แล้วบันทึกผลสอบไว้เป็นคะแนนทดสอบก่อนเรียนสำหรับการวิเคราะห์ผล

4. ดำเนินการสอนนักเรียนตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการสอนด้วยตนเอง จำนวนห้องละ 13 ชั่วโมง

5. เมื่อสิ้นสุดการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ตามกำหนดการทดลองแล้ว ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบหลังเรียน (post test) ด้วยแบบวัดความสามารถในการคิดแก้ปัญหาเรื่องเพศศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษาเรื่องเพศศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 แล้วบันทึกผลสอบไว้เป็นคะแนนทดสอบหลังเรียนสำหรับการวิเคราะห์ผล

6. นำคะแนนที่เก็บรวบรวมได้จากการทดสอบก่อนและหลังเรียนมาวิเคราะห์ผลตามวิธีการทางสถิติ โดยใช้สูตร *t - test for Independent Samples* และ *t- test for Dependent Samples*

ผลการวิจัย

ในการวิจัย เรื่อง การเปรียบเทียบความสามารถในการคิดแก้ปัญหาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพศศึกษา กลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยวิธีการสอนด้วยกรณีตัวอย่างและวิธีการสอนตามปกติได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 2 ตอน ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 1 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการคิดแก้ปัญหาเรื่องเพศศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังเรียนด้วยวิธีการสอนด้วยกรณีตัวอย่างและ วิธีการสอนตามปกติ

วิธีการสอน	ค่าสถิติ				
	N	\bar{X}	SD	t	P
วิธีการสอนด้วยกรณีตัวอย่าง	27	27.00	3.88	3.894**	0.000
วิธีการสอนตามปกติ	26	21.58	6.00		

** $p < .01$

จากตารางที่ 1 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการคิดปัญหาเรื่องเพศศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังเรียนด้วยวิธีการสอนด้วยกรณีตัวอย่างมีความสามารถในการคิดแก้ปัญหาเรื่องเพศศึกษามีค่าเฉลี่ย 27.00 และหลังเรียนด้วยวิธีการสอนตามปกติมีค่าเฉลี่ย 21.58 เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยแล้วพบว่า คะแนนความสามารถในการคิดแก้ปัญหาของนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนด้วยกรณีตัวอย่างสูงกว่า นักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องเพศศึกษาของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังเรียนด้วยวิธีการสอนด้วยกรณีตัวอย่างและวิธีการสอนตามปกติ

วิธีการสอน	ค่าสถิติ				
	N	\bar{X}	SD	t	P
วิธีการสอนด้วยกรณีตัวอย่าง	27	35.48	3.68	3.104**	0.002
วิธีการสอนตามปกติ	26	30.73	7.01		

** $p < .01$

จากตารางที่ 2 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องเพศศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังเรียนด้วยวิธีการสอนด้วยกรณีตัวอย่างมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องเพศศึกษามีค่าเฉลี่ย 35.48 และคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องเพศศึกษาด้วยวิธีการสอนตามปกติมีค่าเฉลี่ย 30.73 เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยแล้วพบว่าคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องเพศศึกษาด้วยวิธีการสอนด้วยกรณีตัวอย่างสูงกว่า นักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สรุปผลการวิจัย

1. ความสามารถในการคิดแก้ปัญหาเรื่องเพศศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยวิธีการสอนด้วยกรณีตัวอย่างมีความสามารถในการคิดแก้ปัญหาเรื่องเพศศึกษาสูงกว่า นักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องเพศศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยวิธีการสอนด้วยกรณีตัวอย่างมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องเพศศึกษาสูงกว่า นักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การอภิปรายผล

จากการศึกษาผลการเปรียบเทียบความสามารถในการคิดแก้ปัญหาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพศศึกษากลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยวิธีการสอนด้วยกรณีตัวอย่างและวิธีการสอนตามปกติ มีประเด็นในการอภิปรายดังนี้

1. จากผลการเปรียบเทียบความสามารถในการคิดแก้ปัญหาเรื่องเพศศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยวิธีการสอนด้วยกรณีตัวอย่างและวิธีการสอนตามปกติ พบว่าความสามารถในการคิดแก้ปัญหาเรื่องเพศศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียน

ด้วยวิธีการสอนด้วยกรณีตัวอย่างมีความสามารถในการคิดแก้ปัญหาเรื่องเพศศึกษาสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้เป็นเพราะวิธีการสอนด้วยกรณีตัวอย่างที่ผู้วิจัยใช้สอนนั้นเป็นวิธีที่ฝึกให้นักเรียนฝึกการคิดแก้ปัญหาวิเคราะห์ปัญหา และหาแนวทางในการแก้ปัญหา เป็นวิธีการสอนที่ให้ผู้เรียนได้มีประสบการณ์โดยไม่ต้องเผชิญกับสถานการณ์นั้นจริงโดยการศึกษาจากกรณีตัวอย่างที่กำหนดให้ และเป็นวิธีที่ทำให้ผู้เรียนมีมุมมองในปัญหาที่กว้างขึ้นเพราะได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนร่วมชั้นเรียน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของทิสนา แคมมณี (2551) ที่กล่าวว่า วิธีการสอนด้วยกรณีตัวอย่างเป็นวิธีที่มุ่งให้ผู้เรียนฝึกฝนการเผชิญและการแก้ปัญหาโดยไม่ต้องรอให้เกิดปัญหาจริง และยังเป็นวิธีการที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนคิดวิเคราะห์ และเรียนรู้ความคิดของผู้อื่น และสอดคล้องกับแนวคิดของทิสนา แคมมณี (2551) ที่กล่าวถึงข้อดีของวิธีการสอนด้วยกรณีตัวอย่างว่า วิธีการสอนด้วยกรณีตัวอย่างว่า เป็นวิธีการสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ และการคิดแก้ปัญหา ช่วยให้ผู้เรียนมีมุมมองที่กว้างขึ้น วิธีการสอนด้วยกรณีตัวอย่างเป็นวิธีการสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนได้เผชิญปัญหาในสถานการณ์ และได้ฝึกแก้ปัญหาโดยไม่เสี่ยงกับผลที่จะเกิดขึ้น เป็นวิธีการสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนสูง ส่งเสริมการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียน และสอดคล้องกับผลการวิจัยของฉันทชา โครตสินธุ์ (2550) ที่ได้ทำการศึกษาผลการสอนแบบอริยสัจสี่โดยใช้วิธีการสอนด้วยกรณีตัวอย่างที่มีต่อทักษะการคิดแก้ปัญหาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีทักษะการคิดแก้ปัญหาหลังจากการได้รับการสอนแบบอริยสัจสี่โดยใช้กรณีตัวอย่างสูงกว่าก่อนได้รับการสอนแบบอริยสัจสี่โดยใช้กรณีตัวอย่าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนแบบอริยสัจสี่โดยใช้กรณีตัวอย่างมีทักษะการคิดแก้ปัญหาสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามปกติอย่างมีนัยสำคัญ

ทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ เมอร์เซท (Merseeth, 1991) ที่ได้ทำการศึกษาการใช้กรณีตัวอย่างสำหรับครู ผลการศึกษาพบว่าวิธีการสอนด้วยกรณีตัวอย่างที่ใช้ได้ผลดีในการศึกษาทางแพทย์และการศึกษากฎหมายนั้น สามารถนำมาใช้ได้ดีในวงการศึกษาคดีดี เพราะวิธีการสอนด้วยกรณีตัวอย่างเป็นบทเรียนเพื่อแก้ไขเฉพาะหน้า ทำให้นักเรียนรู้จักวินิจฉัย รู้จักตัดสินใจ และแสดงให้เห็นทางเลือกในการปฏิบัติจากกรณีวางแผนต่าง ๆ ร่วมกัน

2. จากผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องเพศศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยวิธีการสอนด้วยกรณีตัวอย่างและวิธีการสอนตามปกติ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องเพศศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยวิธีการสอนด้วยกรณีตัวอย่างสูงกว่านักเรียนเรื่องเพศศึกษาด้วยวิธีการสอนด้วยวิธีสอนตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้เป็นเพราะวิธีการสอนด้วยกรณีตัวอย่างที่ผู้วิจัยนำมาสอนนั้นได้มีการกำหนดเนื้อหา สถานการณ์ หรือกรณีตัวอย่างที่ใช้ในการสอนสอดคล้องกับตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางของมาตรฐาน พ.2.1 เรื่องเข้าใจและเห็นคุณค่าของตนเอง ครอบครัว เพศศึกษา และมีทักษะในการดำเนินชีวิต และยังเป็นการสอนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เสนอความคิดเห็นและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นหรือแนวคิดกับเพื่อนในกลุ่มและในชั้นเรียน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของทิสนาแจมมณี (2551) ที่กล่าวว่า วิธีการสอนด้วยกรณีตัวอย่างเป็นกระบวนการที่ผู้สอนใช้มาช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด โดยให้ผู้เรียนได้ศึกษาเรื่องที่สมมติขึ้นหรือเรื่องจากสถานการณ์จริง และตอบประเด็นปัญหาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้น แล้วนำคำตอบและเหตุผลที่มาของคำตอบนั้นมาใช้เป็นข้อมูลในการอภิปรายเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ และสอดคล้องกับแนวคิดของสุชาติ โสมประยูร (2546) ที่กล่าวว่าวิธีการสอนหรือกระบวนการนับได้ว่าเป็นองค์ประกอบสำคัญมากที่สุดในเรื่องความสำเร็จ

หรือความล้มเหลวของโปรแกรมการสอนเพศศึกษาในโรงเรียน ดังนั้นจึงมีข้อควรคำนึงหรือข้อควรระวังในเรื่องการจัดกิจกรรมการสอนและการเรียนเพศศึกษา โดยบทเรียนที่จะใช้สอนนั้นควรจะต้องเลือกให้ตรงความสนใจ ความต้องการ และปัญหาทางเพศของเด็กตามลักษณะการเจริญเติบโตและพัฒนาการโดยมุ่งตรงไปยังปัญหาของนักเรียนเป็นสำคัญ และให้นักเรียนช่วยแก้ปัญหาเหล่านั้นและหาข้อสรุป โดยครูเป็นเพียงผู้คอยแนะนำ และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของพระมหาบุญเชิด สุขแมน (2553) ที่ได้ทำการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่อวิชาพระพุทธศาสนาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีระดับความฉลาดทางอารมณ์ (EQ) ต่างกันที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบกรณีตัวอย่างและแบบธรรมสากัจฉา ผลการศึกษาพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อวิชาพระพุทธศาสนาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีระดับความฉลาดทางอารมณ์ (EQ) ต่างกัน หลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบกรณีตัวอย่างและแบบสากัจฉา สูงกว่าการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัย

1.1 ผู้บริหารสถานศึกษา และผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนเรื่องเพศศึกษา ควรสนับสนุนและส่งเสริมให้นำวิธีการสอนด้วยกรณีตัวอย่างไปใช้กับการสอนเรื่องเพศศึกษากับทุกระดับชั้น

1.2 ครูควรศึกษาขั้นตอน เทคนิคในการจัดการเรียนการสอนด้วยกรณีตัวอย่าง เพื่อให้มีความเข้าใจในแต่ละขั้นตอนและสามารถนำไปใช้จัดการเรียนการสอนเรื่องเพศศึกษาด้วยวิธีการสอนด้วยกรณีตัวอย่างได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.3 ครูควรจัดการเรียนการสอนโดยเลือกกรณีตัวอย่างที่มีเนื้อหาสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการเรียน มีเหมาะสมหลากหลาย และเป็นที่น่าสนใจของนักเรียน

1.4 ครูควรจัดกิจกรรมในแต่ละขั้นตอนในการจัดกิจกรรมการเรียนสอนเรื่องเพศศึกษาด้วยกรณีตัวอย่าง โดยเน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ส่งเสริมให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นของตนเองออกมาเพื่อแก้ปัญหาตามสถานการณ์ต่างๆที่กำหนด และให้นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนทุกครั้ง ครูคอยกระตุ้นให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น อำนวยความสะดวก และคอยเป็นเพียงผู้แนะนำเท่านั้น

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการจัดการเรียนการสอนเรื่องเพศศึกษาด้วยกรณีตัวอย่างเพื่อศึกษาตัวแปรอื่น ๆ ที่

เกี่ยวข้องกับนักเรียน เช่น การคิดอย่างมีวิจารณญาณ ความสนใจ เจตคติต่อการเรียนเรื่องเพศศึกษา เป็นต้น เพราะเป็นสิ่งจำเป็นในการเรียนเรื่องเพศศึกษา และสามารถนำสิ่งต่างๆดังกล่าวไปใช้ในชีวิตประจำวันเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อตัวนักเรียน

2.2 ควรมีศึกษาเพื่อพัฒนาวิธีการวัดผลและเครื่องมือสำหรับวัดความสามารถในการคิดแก้ปัญหาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องเพศศึกษา ที่เรียนด้วยวิธีการสอนด้วยกรณีตัวอย่างในรูปแบบที่หลากหลายมากขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: กรุงเทพมหานคร.
- ณัชชา ไครตสินธุ์. (2550). *ผลการสอนแบบอริยสัจสี่โดยใช้กรณีตัวอย่างที่มีต่อทักษะการคิดแก้ปัญหาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, คณะครุศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี.
- ทศนา เขมมณี. (2551). *ศาสตร์การสอน (พิมพ์ครั้งที่ 8)*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พระมหาบุญเชิด สุขแน่น. (2553). *การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อวิชาพระพุทธศาสนาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีระดับความฉลาดทางอารมณ์ (EQ) ต่างกันที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบกรณีตัวอย่างและแบบธรรมสาส์น*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการจัดการเรียนรู้, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- วินัย รอดไพร. (2551). *สถานการณ์การเรียนการสอนเพศศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น*. เข้าถึงได้จาก http://anamai.moph.go.th/ewt_dl_link.php?nid=171.
- สุชาติ โสมประยูร และคณะ. (2546). *เพศศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 7)*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิชพานิช.
- สุภาชัย สาระจรัส. (2552). *การตั้งครรภของเด็กกวัยเยาว์:การศึกษาเชิงปรากฏการณ์วิทยา*. *วารสารการศึกษาและการพัฒนาสังคม*, 5(1), 81.
- สุวิมล ศรีพุทธฉีก. (2547). *การพัฒนาแผนการเรียนรู้โดยใช้ชุดการสอน กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาเรื่องเพศศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- Mersert, K. K. (1991). The case of case in teacher education. *America Association of Colleague for Teacher Education*, 8(12), 4510-A.